

Důvody:

Ustanovení § 17 rozl. zák. předpokládá, že manžel, který žaloval o rozvod, by byl dosáhl rozluky, kdyby na místě o rozvod byl žaloval hned o rozluku. Tento předpoklad však chybí v projednávaném případě, neboť tu žaloval o rozvod manžel, rozvodový důvod jím uplatňovaný podle § 13 c) rozl. zák. nebyl shledán odůvodněným a manželství bylo rozvedeno pouze z druhého jím uplatňovaného důvodu, totiž pro hluboký rozvrat podle § 13 h) rozl. zák., ale při tom k návrhu žalované manželky byl žalobce shledán převážně vinným na rozvratu. Podle ustanovení § 13 h) rozl. zák. může však docílit rozluky z tohoto důvodu sporem jen ten z manželů, který nemá na rozvratu manželství převážné viny. V souzeném případě nemohla proto, kdyby byl manžel žaloval na místo o rozvod hned o rozluku, jeho žaloba mít úspěch a chybí tu svrchu uvedený předpoklad pro povolení rozluky podle § 17 rozl. zákona v nesporném řízení (tak také Sb. n. s. 4509, 5687, 9447).

Čís. 15311.

Pojišťovna se může vzdát účelového věnování požární náhrady. Prohlásil-li pojistník za řízení zavedeného k rozvrhu požární náhrady složené pojišťovnou k soudu, že použije této náhrady ke znovuzřízení shořelého objektu, nemohou tomu zástavní věřitelé bránit, dostalo-li se jim jistoty.

(Rozh. ze dne 19. června 1936, R I 703/36.)

Prv ý s o u d rozděluje požární náhradu složenou pojišťovnou k soudu uložil povinnému k jeho návrhu měsíční lhůtu, by osvědčil, že požární náhrady skutečně použije ke znovuzřízení shořelých nemovitostí. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Podle čl. 20 všeob. poj. podmínek neměl dlužník přímé povinnosti k obnově vyhořelé budovy. V podmínkách mluví se jen o odškodném pro případ, že vyhořelá budova bude po případě nebude znovu zřízena. Otázka tato byla rozřešena také záporně při likvidaci požární náhrady, neboť pojišťovna složila také pouze částku, která byla likvidována, pro případ, že náhrady ke znovuzřízení použito nebude. Podle prohlášení pojišťovny prohlásil totiž pojistitel Ludvík Š., že má sice zájem na znovupostavení shořelého objektu, avšak rozhodnutí nemohl dát ani on, ani nucený jeho správce. Podle likvidačního protokolu byl pojistník upozorněn také na § 20, odst. 1 všeob. podmínek, že v případě, že budovy nebudou znovuzřízeny, má nárok jen na obchodní hodnotu a tato obchodní hodnota byla také pouze určena (66%) a složena k soudu. Podle § 80 zák. čís. 145/34, prohlásil-li pojistník pojistiteli, když nastala pojistná příhoda, že náhrady upotřebí toliko na znovuzřízení pojištěné budovy, může být placení žádáno teprve, když je zajištěno, že bude peněz upotřebeno k tomuto účelu. Má tedy povinná strana právo jako pojistník žádati náhradu na znovuzřízení vyhořelé budovy pouze proti pojistiteli,

a to jen tehdy, když smluvena byla povinnost znovuzřízení budovy v pojistné smlouvě a nadto bylo zajištěno, že peněz bude použito k onomu účelu. To v daném případě se nestalo. Dlužník žádal, aby mu byla vydána suma pojistná, teprve při rozvrhovém roku na věřitelích, na nichž neměl právo žádati, aby mu uvolnili částku u soudu deponovanou na znovuzřízení budovy. Dlužník nepodal také žádného zajištění, žádal jen o lhůtu k osvědčení, že náhrady použije pro znovuzřízení vyhořelé budovy, ač měl dlouhou dobu k tomu, aby návrh zároveň se zajištěním podal předem. Vzhledem k tomu, že dlužník dosud budovy nepostavil, nemohl si činiti ani vůči pojistiteli nároku na pojistnou částku a tím méně mohl tento nárok činiti vůči zástavním věřitelům, když nadto ani nepodal žádného zajištění, neboť pouhé osvědčení nestačí.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Nelze přejíti prohlášení pojistníkovy o tom, že použije požární náhrady na znovuzřízení shořelého objektu. To plyne z ustanovení §§ 80, odst. 1, 81, první věty zákona o pojistné smlouvě ze dne 3. července 1934 č. 145 Sb. z. a n., jemuž v podstatě odpovídá čl. 25, odst. 1 všeob. podmínek pro požární pojišťování. Pojišťovna si vyhradila sice výplatu odškodného, vystaví-li se budova znova, toliko na znovuzřízení pojištěné budovy nebo na doplnění pojištěného příslušenství, avšak z čl. 25, odst. 2 podm., který odpovídá § 81, druhé větě zákona, plyne, že se pojišťovna může vzdáti tohoto účelového upotřebení požární náhrady. To také učinila složivši peníze k soudu. Pro otázku, o kterou jde, není rozhodné, složila-li celou určenou požární náhradu, či jen částku rovnající se obchodní hodnotě (66%, srov. čl. 20, odst. 1 podm.). Složením peněz odpadla ovšem podmínka, na níž vázáno bylo placení se strany pojišťovny. Avšak tím ještě zmíněný účel sám, podávající se z povahy požární náhrady a vyjádřený v uvedených ustanoveních (čl. 21, odst. 1 podm., §§ 80, odst. 1, 81, první věta zákona), na nějž pojišťovna upozorňuje ještě v podání ze dne 19. září 1935, není potud dotčen, pokud může býti zajištěn a je dosažitelný. To jest patrné z ustanovení § 81, druhé věty zákona, podle něhož následky tam uvedené (§ 79, odst. 2—5) nastanou teprve, má-li býti placeno bez zajištění nebo má-li se vůbec upustiti od toho, aby peněz bylo upotřebeno k naznačenému účelu. Uvedl-li pojistník při rozvrhovém roku, že k znovuzřízení objektu dojde a že složených peněz bude k tomu účelu upotřebeno, aspoň tak jest rozuměti ve smyslu zákonných ustanovení jeho vyjádření, pak nelze přejíti toto jednostranné prohlášení, jež zákon uvádí vedle smlouvy a klade je tudíž jí na roveň (§§ 80, odst. 1 a 81, první věta zákona). S tímto prohlášením, ovšem následuje-li zajištění, musí se i věřitelé spokojiti (§ 81, první věta zákona). Z povahy prohlášení toho tudíž plyne, že není závadou, nestalo-li se vůči pojišťovně, tím méně, že se pojišťovna účelu toho vzdala, ani, stalo-li se teprve za rozvrhového řízení, neboť pro opačný názor není v zákoně opory. Pří-

pustno-li toto prohlášení pojistníkově, pak jest ustanovení lhůty jen důsledným opatřením k příslušnému zajištění, a účelným, aby rozvrhové řízení netrpělo dalšími průtahy.

Čís. 15312.

K čl. 47, 50 obch. zák. a § 28 zák. o spol. s r. o.

Závazný projev vůle za společnost s r. o. se může státi nejen jejími zákonnými zástupci, nýbrž i zmocněnci nebo úředníky, pokud jednali v mezích zmocnění.

(Rozh. ze dne 19. června 1936, Rv I 1211/34.)

Žalobkyně zabavila k vydobytí své pohledávky proti firmě »S.« (společnosti s r. o.) pohledávku, již měla dluhující firma proti žalovaným a byla také tato zabavená pohledávka žalobkyni přikázána k vybrání. Poněvadž žalovaní odepřeli pohledávku tu žalobkyni zaplatiti, domáhá se jí žalobkyně žalobou, proti níž namítli žalovaní, že zabavená pohledávka žalobkyni nepřisluší, poněvadž byla již postoupena firmou S. jinému. Prv ý s o u d žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby. D ů v o d y: Prvý soud zamítl žalobu proto, že žalovaní nebyli vázáni usnesením o zabavení pohledávky firmě S. proti nim příslušející, ježto pohledávka ta byla již dříve postoupena. Toto své rozhodnutí založil na zjištění, že listina o cessi byla podepsána jenom jedním jednatelem společnosti S., totiž M-em, a mimo to stavitelem Ž-ů, že však cesse byla dalším jednatelem K-em schválena. Prvý soud jest názoru, že tímto schválením se strany dalšího jednatele K-e jest původní nedostatek odstraněn a nutno považovati cessi za závaznou pro firmu S. Než s tímto náhledem nelze souhlasiti. K uskutečnění cesse jest potřebí, aby převodce — cedent — projevilsvoji vůli, že pohledávku převádí na osobu příjemcovu — cessionáře —. Prvý soud však nezjistil, že jednatel K. schválil cessi projevem vůle k cessionáři Z-ovi učiněným, nýbrž že K. schválil cessi vůči jednatele společnosti S., totiž M-ovi. Takovéto schválení cesse však nestačí, aby původní nedostatek byl odstraněn. Listina o cessi byla podepsána toliko jedním jednatelem, ač dle obchodního rejstříku jsou nutny podpisy dvou jednatelů. Bylo proto nutno, aby k cessi přistoupil ještě druhý jednatel, a to projevem učiněným na venek k cessionáři a nikoliv jen uvnitř společnosti k jednatele na listině již podepsanému. Když se nestal projev dvou jednatelů ani písemně, ani ústně, nelze schváliti názor prvního soudu, že jest cesse platná.

Ne j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y :

Odvolací soud se zabýval jen řešením otázky, zda postupní smlouva byla s účinkem pro postupníka Rudolfa Z. dodatečně schválena (rati-